

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènt. Número solt, 10 cènt.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.ª plana, 8 ptes. : 6.ª, 4 ptes. : 12.ª, 2 ptes.

Intercal·lats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en construcció)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

Sabatería Riera

ABANS MARLET

Carrer d'en Prim, 7 Granollers

Ideals

EL TERME MIG

En matemàtiques, ja s'aprèn, quan no's pot resoldre un problema per medi de fórmules justes i invariables, d'escollir el vulgar *término medio*. Per això aquest senyor terme mig, és hipòtesi, és una fórmula imaginària, que s'apropa a la real, però que, per covardia dels homes, per manca de força moral i per ignorància, s'amaga la veritat, essent impossible demostrar molts problemes de la vida amb tota exactitud.

Amb les idees, molts fan el mateix: Escolleixen un terme mitg. Aquests, són els hipòcrites i els falsos; els sense cor, que no senten amb tota la plenitud i com tota força vital, llurs ideals. Nosaltres, entenem que no hi hà d'haver dugues formes per a expressar idees, sinó una sola. O bé és republicana la forma de governament del poble i s'anomena republicà, o bé no ho és. Els socialistes no deuen tampoc amagar llur nom, si no volen que's desconfi d'ells, i han d'exposar de paraula o per escrit — i practicar-les — ses veritables doctrines de pau, d'amor, de germanor i d'una major igualtat entre's homes. La gran solidaritat hu-

mana podrà aconseguir-se després que transcorrin molts segles, si la societat moderna arriba a un grau de perfecció i de cultura, indispensables per l'aproximació dels homes, esborrant odis i confonent a tots en una sola ànima i en un sol amor. Per çò les solidaritats, coal·licions i unions que avui estilen els homes, degeneren totes en el més gros dels fracassos, ja que'ls homes, en sa majoria són uns sense cor, uns ni gall ni gallina, que, no sentint llur ideal amb tot l'amor i tota santetat, se fan esclaus o vènen sa consciència, voluntariament, als cacics dels quals ells mateixos abominen i malparlen.

I perquè és un terme mig, diuen la gent de bona fè, enganyant-se tal volta, que l'actual administració municipal sembla bona. Està clar, que pot servir de consol, comparant-la amb la que malhauradament fins ara havíem patit, que era molt pitjor.

Quan presideix un esperit recte i de justícia, al portar a cap certs acords — per exemple el *reparto* — no s'han de rectificar procediments. Això no deixa d'ésser una prova certa de desordre en l'administració.

Per nosaltres, doncs, companys nacionalistes, no ha d'existir aquest hipòcrita i als terme mig: ens hem d'acostumar a anomenar pur només a allò que sigui pur; impur a tot el què s'allunyi d'aquell grau de puresa possible en tots els ordres de la vida política, i de necessitat absoluta, en el temps modern, per al progrés de nostra estimada Catalunya, que la volem gran, entre les més grans, honrada i culta com cap altre.

El nostre poble havem de confessar contristats, amb profunde dolor, que és un dels més atascats, en el camí ascendent que senyala'l

progrés als demés pobles de Catalunya, i pertoca avui als joves nacionalistes republicans, esborrar d'una vegada i per a sempre, el record i el dubte, de que en dies llunyans, pugui donar-se altra volta'l cas d'ésser embargada la nostra caixa comunal. Nosaltres, que fem un programa ben definit per a tots els ordres de la nostra vida econòmica i social, abans d'empendre la campanya, havem de seleccionar, a un costat, els bons, i a l'altre — el dels homes tipu terme mig, que'n diríem — els dolents.

Si ho fem així, no serà possible, d'arè en avant, falsejar més la voluntat popular a Granollers.

"LA LYONESA"

PASTICERIA : REPOSTERIA : QUEVIURES
Plaça d'en Perpinyà, 11 : Granollers

En aquest establiment, pròxim a inaugurar-se, s'admeten encàrrecs per a les vinentes festes de Pasqua

DE L'EUROPA SANGNANT

Fa prop de tres anys que contemplem impassibles aquesta gran guerra que a l'enfront nostre té lloc i ve'iem destruir-se, assassinar-se, homes amb homes que cap mal s'havien fet, que fins se desconeixien; sols pel pecat d'haver nascut els uns a una banda i a l'altre banda els altres, d'unes ratlles que l'ambició humana ha assenyalat, en el transcurs dels segles, amb el nom de *fronteras*.

Rabiosament, amb follia encegadora, es llencen uns sobre'ls altres; matant-se mútuament, cada hù amb el nom de Déu als llabís, un Déu que porten dintre'l seu cor predicant-els-hi l'odi, la destrucció de les races; l'arrasament dels pobles!...

I, tot, per què?

Perquè una colla que manen, perquè una oligarquia de ninots que s'asseuen en tronos humans, els ha dit: «mateu-se!» I ells, com tristes maquetes; suggestionats per uns ideals *fals* i tement el càstic, si desobeixen, han agafat una arma fratricida, i, borraixos de patriotisme, han mort a altres éssers fèbles com ells. I han mort per por; tremolant-els-hi'l pols, han engegat trets, apuntant al pit dels seus adversaris.

Cap fruit en treuràn ells de la guerra. Uns, quedaràn ensorrats sota les trepitjades dels seus companys. Altres, retornaràn a les seves llars, tulfits, malalts de l'ànima i del còs. I els menys, els que tornin sans de la lluita, seràn tant pobres com abans. Tornaràn a agafar les eines del treball i seguiràn l'interrompuda lluita per la vida, pel pa dels seus.

Quan els homes tornin de la guerra, ¿què pensaràn? Quines emocions portaràn dintre'l seu cor? No sentiràn un arrepeniment gran pels mals que han fet, en aquests dies de rabia patriòtera?

No's revoltaràn, tots plegats, units en un mateix abraç, contra'ls causants de la guerra, contra'ls intrigants de l'humanitat que decreten armaments i fan matar homes en nom d'un Déu d'amor i pau?

Els, que han vist i palpat la Mort; ells, que han vist sangnar la seva ànima trocejada per l'horrorós somni que han viscut; ells, que han fet pujar els valors espirituals fins al seu màxim límit en accions heròiques realitzades en mig del concert eixordador dels canons i ametralladores; ells, que han vist mils de cadavres apilonats, pudrint-se, únic fi d'aquesta guerra estúpida — com totes les guerres — i han oït xiular les bales i han sentit com troços de plom els acrivillaven el seu còs; ells, que han arribat al màxim del sacrifici per uns ideals que'ls hi han imbuït, no s'ajuntaràn tots plegats, enllaçats en un abraç de germanor, i engegaràn els canons encarats contra'ls cabdills que, lluny del burgit guerrer, han somrigut quan les noves de la guerra han sigut bones, sense pensar que aquells pobles aprensats, i aquelles ciutats assaltades han costat milers de vides i s'han cegat il·lusions i amors de cors joves, obligats a odiar, quan només glateixen per a estimar?...

Els, solament ells, tindrà dret a revoltar-se i a fer justícia, arrojant als causants de la guerra i enderrocant falsos ídols que, sota la capa de bondat, assassinen en massa i maten la gent, somrients, satisfets del seu poder...

ESTEVE SARROCA

MONES

Abans de comprar-ne, visitin la PASTICERÍA LA LYONESA, que aviat serà oberta al públic.

RÀPIDA

EL GOVERN TREMOLA. — *El nostre cap-pare, el Comte de Romanones, està fonament preocupat pel què pot esdevenir amb motiu del miting que avui celebren a Madrid la Federació General del Treball i l'Unió General de Treballadors reunides. Aquest miting, que malgrat ésser anunciat d'ensà del Desembre passat, quan la vaga general de vintiquatre hores, al govern li ha caigut a sobre, té per objecte discutir la necessitat d'anar a la vaga general indefinida, en vista de que'ls motius que varen fonamentar la vaga del Desembre passat no tant sols subsisteixen, sino que encare s'han agravat.*

El govern, com hem dit, tremola, i tem encare més pel què'n pugui resultar de la reunió d'obres ferroviàries que ha de tenir lloc a Valladolid el dia 29 del mes actual.

I... mentrestant, el govern tremola i s'entreté en fer la llei reguladora de les curses de braus.

Epatant!...

Coses d'Espanya

Permeteu-me, avui, amables llegidors, que per un moment traslladi la vostra serena imaginació pels volts d'un hotel dels més famosos de la ciutat dels comtes, situat en la Rambla de les Flors, on presenciareu un d'aquells casos tant espanyols, que són la característica de la nostra terra xulapa, de guitarres i de mantons de Manila.

Figureu-vos un nombre considerable d'automòbils i cotxes parats a la porta de l'esmentat hotel, rodejats per una munió de gent que oscil·la uns centenars de persones, totes dretes a l'entorn del portal i amb la vista fixa a l'interior de l'edifici, movent-se amb fretura, com si esperés quelcom trascendental.

A l'observar l'espectació d'aquella gent, no se us acudirà altra cosa que preguntar-vos: Què deuen esperar aquets senyors, aquí, amb tanta impaciència i a peu dret? I apa, cervell, perquè't vui? Rumia que rumiaràs... Se vos ocorreràn moltes respostes, però cap que s'acosti a la realitat.

Passaràn per la vostra imaginació diverses figures de relleu: aristocràtics personatges, polítics eminents, estrangers il·lustres... tot el que volgueu, però, res; no encertareu a endevinar quin motiu reté a tantes persones en aquell punt amb aital estat d'estupefacció.

Fins que per fi us decidiu a preguntar a qualsevulga dels *ensimismats* què d'extraordinari passa en aquell hotel.

Allavors, sí; per la resposta ho compreneu tot. La cosa és estupenda, *piramidal!* Apuntaleu-se, pasmeu se i, sobre tot, revestiu-se de valor. El nom que pronuncien els llavis del vostre interlocutor, emociona, és per a esculpir-lo en lletres d'or en un àlbum de pròcers il·lustres.

No endevines, car llegidor, a qui esperava aquella munió de boca-badats? No? Sembla mentida que siguis espanyol! Doncs bé, vaja, que's *fumi tot!* Vaig a calmar la teva ansietat. El personatge del qual estaven pendants els cors de tantes persones, no era altre que'l *fenómeno*, en Belmonte, que, junt amb *l'egregio* i no menys *fenómeno* Gallito i llurs quadrilles, estava dinant en l'hotel d'Orient i havien de sortir dintre de poc per a dirigir-se a torear en la cursa de braus que devia tenir lloc a la Plaça Monumental.

¡Plaça Monumental! Oh, paradoxal! En la ciutat breçol del catalanisme més estrident, on homes del valor intel·lectual d'un Pi i Margall, no han rebut encare'l deute sagrat que la ciutat els té contret d'alçar-los un monument, fins les places de toros són qualificades de monumentals!...

Més, no'ns posem serios. De sobres sabem a quin país vivim.

No porta les *riendas* de la nació un comte de Romanones? No s'ha titllat a aquest també de *fenómeno*?

Doncs, per què ens ha d'estranyar que les places de toros obtinguin els qualificatius hiperbòlics i els toreros gaudeixin de tots els honors i ocupin els llocs més preeminents en les pàgines de les revistes *il·lustrades*? Què té de particular que les cupletistes triomfin en els antres de corrupció que, a falta d'escoles, posem en tanta abundància, ajudant, per cert molt eficazment, a la desfeta de la nostra ja feble joventut?...

Decididament, Espanya és el país de les paradoxes.

Catalunya; no vulguis formar part del chor

de *chulapos* incultes que infecten i perverteixen la nostra aimada terra!

Llença de tú aquests rasgos de flamenquisme i toreria que encare't queden i hauràs donat un gran pas per a incorporar-te a l'Europa civilitzada.

J. LL.

Queviures

Conserves : Cafès : Colonials. — «LA LYONESA»
Plaça d'en Perpinyà, 11.

AIGUA FORTS

III

En nostre poble — com tots els que ciutadegen un xic — hi hà una colla d'intel·lectuals que amb els fruits del seu cap, amb les invectives del seu cervell, donen escalf a les idees nobles i els corprèn el sentiment de l'art a plè cor.

Uns d'aquests se les agafen per la ciència; i, volent-se distingir de la nostra vulgaritat, se tanquen a casa seva, regirant llibres, espolsant volums i col·leccionant paperots. A aquests, ningú'ls entén, perquè mai diuen res.

Altres, més valents, se llencen a la lluita, en plè carrer i fan *diaris* i escriuen noveles, emparen l'art i, a voltes, com en una sobreexcitació del seu intel·lecte, componen drames i comedies.

Jo'n conec un, d'aquests privil·legiats éssers, que dona empentes a tot-hom per a assolir un lloc de distinció en l'escala *culturomètrica* del nostre poble.

Fa de corresponsal del *diari dels morts* i se li ha encomanat tant el redactat de la primera plana, que'l seu cap només pensa coses tristes i sempre suça la seva ploma en tinta d'un negre esfereïdor.

Un dia, fa néixer un elefant del ventre de una pobre cunilla; un altre, fa entrar un llamp per la finestra del darrera d'una casa, perquè'l *dueño se llamaba José*, i, per *colmo*, ha fet drames amb títols espatarrants, però de literatura més espatarrant encare. Les estones que té lliures, fa de dramaturg tràgic i escriu febrosament drames reals i socials de gran emoció.

Fa poc que'ns va condemnar a l'estrena de una producció gairebé nova, fruit d'una febrada literària. Amb motiu de tal aconeteixement, passà una anècdota digna d'esmentar-se.

Els seus amics varen voler-lo obsequiar i llogaren a uns quants xicotets per a que, des de tots els reconcs del teatre, aplaudissin l'obra que s'estrenava. Al donar-los-hi instruccions, els deien: «Teniu de picar de mans fins que surti l'autor, i allavors dieu: *¡que hable!*» Una d'aquelles criatures interrompé: «¿què vol dir, *cabler?*» ¡Santa ignocència!...

A l'endemà de l'estrena, el seu propi diari — el dels morts — deia, per boca d'ell: *De la obra daremos un largo extracto si la benevolencia del señor director y la de los lectores lo permiten.*

Encare esperem el *largo extracto* per a fer-nos-hi un tip de riure. Encare'ns deu l'auto-crítica anunciada.

Les seves cròniques són llegides i comentades. Sempre hi hà envejosos que hi troben defectes; però el cert és... que moltes vegades fan riure.

L'home que avui ens interessa, és un intel·lectual que s'ho regoneix. Té la mania de dir-se *literato*, pot-ser perquè no hi hà ningú que li digui.

Ah! però això no és tot. Quasi no és res, davant de l'obra artística que des dels primers llocs de l'«Orfeo» realitza.

Allò és fer feina. Ell ha portat gloriósament la nostra primera entitat artística a recollir lloers a mig Vallès, a Sant Feliu de Guixols (en aquesta població hi deixà moltes amistats) i fins a la vora de València.

Li han dit moltes vegades coses lletjes; que'l seu cap només serveix per a portar gorra; però sempre ha tingut la sort (que Déu li conservi) de no fer-ne càs i de quedar-se tant tranquil. Sempre està a punt de fer-se retratar.

Fóra de totes aquestes dèries, és un home tranquil i bon botiguer. Sempre parla de tecs i xeflis, i la reva més gran il·lusió és presumir la seva intel·lectualitat en mig d'un rotlló de granollerins.

Un fet el retrata de cos enter. Ell, és l'autor del tant celebrat adagi: *Amb palla i temps se maduren... les herbes.* (!)

XIXU

BOMBONS

i Caramel·los de classes immillorables.— LA LYONESA: Plaça Perpinyà, 11

ESPLAIS

Ja que'ls aconteixements polítics podríem dir que han passat a segon terme, no serà per demés que parlem de quelcom de la vida normal de Granollers, encare que res tinga que veure amb l'idealitat política del periòdic.

Ens ocuparem d'aquest troç de carrer, on s'hi fan les espaioses acerres; del carrer dels lletreros comercials, de les gorres de barato i de les botigues en competència.

Mai havíem tingut a la vila un tant bon lloc per a anar a badar.

Fins avui, aquesta colla de còmics (per amor a l'art) que s'ensenyen de franc pels aparadors, no sabien on dar-la; no sabien on discutir i per això és que tenien la força de voluntat d'ells mateixos, aconhortant-se, bo i fent goig entre mig de gorres, de colls i punys o de sabatetes de criatura.

Els sportmans, havien d'aplegar-se dessota la llum d'algún fanal, per a poder aclarir bé els conceptes respecte a les bones qualitats dels ídols respectius.

Els músics, calentaven l'atmòsfera del cafè amb les seves estridents renyines i reconciliacions; i els periodistes, que som dels que'ns estimem el *cutis*, i no volíem, per lo tant, deixar-lo a l'albir d'escabrosos camins, tampoc ens passejarem. Nosaltres, com que no tenim altre taleia que la de buscar idees, ocupats amb mirar on posaríem els peus n'hauríem trobat molt poques i cap de bona.

D'avui endavant, ja podrem passejar nos despreocupadament, ciutadejant pels carrers de la vila.

El xerroteig infantívol de les nostres damiselles ens alegrarà també l'existència.

Elles i nosaltres, amb els músics, els còmics, els sportmans, els sastres, els pintors (fins els d'escaleta) i la gent de tots rams, farem bullir l'olla de l'alegria... *callejera*.

Amb el caliu de tots plegats fugirem, per un espai de temps, de l'isolament que'ns imposen les hores del treball quotidià, i amb les nostres converses i amb la nostra animació — és clar— animarem la vida del poble. I vels-i-aquí,

DOLÇOS

Les classes més excel·lents. Prompte podràn comprar-se a la Pasticeria LA LYONESA.

Res hi farà que siguem sempre els mateixos a passejar-nos; els comparses de teatre, quan figuren un exèrcit, passen deu vegades cada hù per l'escena; els ramblistes de Barcelona, són també sempre'ls mateixos. Nosaltres, també com ells, al menys aprendrem a mirar-nos mutuament, sense riure'ns els uns dels altres, encare que un a mig hivern ja's posi'l berret de palla. A l'encems, no deixarem de proporcionar-nos una atracció divertida i econòmica. Un número d'esplai, per la nostra vida de poblet.

Quan tindrem tot això, sols faltará que l'ajuntament fassi treure'ls entrebancs que, com mostra dels genres d'alguns establiments, pengen en les portes i parets, obstruint el pas. Allavors... —oh, allavors!— allavors ja tindrem un troç de Granollers per a enganyar als que vinguin de fóra.

Ah! Això si; quan arrivin forasters no'ls deixarem pas passar pel *parque*, perquè'l nostre *parque*, en lloc de constituir un ornament pel poble, és la brutícia més bruta; tant, que solament és comparable amb el femer de la casa de pagès més deixada i porca.

Llàstima, tant jove que és, que hagi hagut d'acabar tant malament i en mig de tanta brutícia!...

TOM-GAR

NOVES

CURSA CICLISTA. — En la cursa efectuada'l diumenge passat, entre'ls corredors Durán i Canet, va guanyar aquest darrer.

EL TEMPS. — Malament ha començat la primavera. El dijous i divendres prop-passat, les boires ens varen obsequiar amb una regular nevada, que no per això va arribar a emmantellar de blanc la terra, per caure la néu barrejada amb forsa quantitat d'aigua. Amb tot, la temperatura ha baixat bastant.

EL TREN DE LES NOU. — Sembla que va en camí de resoldre's favorablement l'instància que, per a retrassar sa sortida de Barcelona, varen dirigir fa pocs dies la quasi totalitat d'industrials i comerciants d'aquesta vila, a la companyia de M. Z. i A.

Ens sembla que seria molt convenient també a la generalitat de persones que tenen precisió d'anar a ciutat, que's podés obtenir aital retrassament.

CONFERENCIA AGRÍCOLA. — Dijous que vé, el professor de l'Escola provincial de Agricultura, a càrrec de la Diputació provincial, senyor Poch de Feliu, donarà una conferencia pública en el local del «Mundial Cine» d'aquesta vila, baix el següent tema: «Forratges i alimentació de les vaques de llet».

Donada l'importància del tema a desenrotllar i la competència del conferenciant, creiem que l'acte's veurà concorregut de debò.

...I VAN DOS, JAI — En un periòdic local de la setmana passada, varem veure que l'Ajuntament havia passat a la corresponent comissió, una altra instància d'un alumne dels

frases per a que se li paguessin els estudis de segona ensenyança.

Pel que's veu, aquests senyors no devien posar gaire fè en les paraules que pronuncià'l senyor Torras, en la seva darrera conferencia de «L'Unió Lliberal», puix a pesar de faltar només dos mesos per a acabar-se'l curs acadèmic, indueixen a un altre *educando* a demanar almoina per ells.

PER AL SENYOR ALCALDE. — D'un quant temps ensà, tornen els veïns a burlar-se de les disposicions de l'alcaldia, en el que's refereix a l'extracció de matèries fecals en les hores prohibides. Ens posem a les ordres seves, per a denunciar-li, en cada cas, aital infracció, si així ho considera necessari.

PERIÒDIC ARRIVAT. — Hem rebut la agradable visita del periòdic de Malgrat «La Veu de Llevant», amb el qual establim gustosos el canvi.

EXCURSIÓ. — El passat dilluns, el grup de joves d'aquesta vila «Moderna Bullanga», realitzà una excursió a la font de «Can Gineseta».

Retornaren més que satisfets.

CAIXA D'ESTALVIS. — Durant la darrena setmana, la sucursal d'aquesta Caixa, en aquesta vila, ha fet les següents operacions:

Imposicions	11,848'19 ptes.
Reintegros	11,309'99 »
Llibretes noves, 5	

Tortadas

Les «Tortadas», serán l'especialitat de la nova Pasticeria LA LYONESA :: :: ::

ESPECTACLES

L'UNIO LLIBERAL. — El diumenge a la nit, la companyia Casaseca representà l'opèra «Sybill», amb el reforç d'un nou tenor, que ho hauria fet molt bé si no havés cantat. De tots els altres, ja n'hem fet esment en cròniques anteriors. La orquestra, varem sentir a dir que no havia ensajat l'obra. ¡No hi hà dret a posar un «Sybill» a primera vista! Nosaltres no som pas dels que creuen que's pot sentir a en Gayarre per cinc cèntims, però, vaja...

El dilluns a la tarde, posaren en escena les obres, «Musseta», «El nido del principal» i «La Reina mora», que foren executades si fa o no fa com «Sybill», però sense'l *lapsus* de l'orquestra.

Per a avui estàn anunciades «El Conde de Luxemburgo» i «Los granujas», a la tarde, i «La Princesa del dollar», a la nit.

«CAFÉ NOU». — El diumenge'ls aficionats que hi actúen, representaren el «El ejemplo», que va deixar molt que desitjar; el mateix que «La Tosca», que varen fer el dilluns, que no va agradar tant com en la primera representació. No obstant, com a aficionats, se'n surten amb forsa lluïment, encare que la nostra opinió és que les obres que posen en escena no són per un senzill aficionat, el qual s'hauria de limitar a fer obres adequades a les seves facultats d'*amateur*.

IMP. DE E. GARRILL : GRANOLLERS

BANCA I BORSA

SANT ROC, 10
GRANOLLERS

Operacions de Banca de totes classes : Negociació
i cobro d'efectes de comerç : Emissió de Xecs :
Ordres de Borsa : Negociació i cobro de Cupons

FERRAN PALAU

Corresponsal del Banc de Barcelona (Sucursal 1) i del Banc Hispà Americà

La Unión i El Fénix Español

Companyia d'asegurances reunides
(INCENDIS i VIDA)

Representant a Granollers:

José Casado Muriel

ALFONS IV, 26

SABATERIA

de

N. Valls i fill

Calçat sòlid i elegant
a preus reduïts

CARRER DE SANT ROC, 5

J. Buenaventura

Sastre

Casa on deuen vestir-s'hi'ls joves
més elegants

Carrer de Sant Pau, 15, principal
BARCELONA

Fotografia BOSCH

Retrats al bromur

Reproduccions i Ampliacions

50 por 60 centímetres des de

5 PEsSETES

España Vitalicia

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS

Metge Representant: DON ALFRED CANAL

TAULA DE SUBSIDIS

Categories	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIÓ
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj. Menor	
1 ^a	0.60	0.95	1.50	1.50	1.00	12.50
2 ^a	1.10	1.35	3.00	3.00	2.00	25.00
3 ^a	1.60	1.85	4.00	4.00	2.50	35.00
4 ^a	2.10	2.60	5.00	5.00	3.00	40.00

NOTA IMPORTANT : El subsidi per defunció pot augmentar se fins a 200 ptes satisfent una sobre-prima de 0.20 ptes. cada mes.

Las Novedades

Clavé, 8 : Granollers

Camiseria : Corbateria : Gorres : Colls i Punys : Lliga-cames
Elásticos : Roba blanca : Genres de punt

EXTENS ASSORTIT

PREU FIXE

AQUESTA CASA REGALA ELEGANTS TARGETES PERFUMADES ALS COMPRADORS

Miquel Iglesias

PLAÇA DE LES OLLES, 14

Gran assortit

Articles de Pisa,

Bateria de cuina

Flors artificials

SASTRERIA

de

J. Sitjes Freixas

;; Confecció esmerada de trajos i
tota classe d'abrics (gabans, etc.)

Plaça Major, 27

DISPONIBLE